

Sygn. akt XI Ka 357/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Sławomir Kaczor

Sędziowie: SO Ewa Bogusz-Patyra

SO Arkadiusz Śmiech - spr.

Protokolant: sekr. sąd. Daniel Dobosz

Przy udziale Prokuratora Doroty Kalinowskiej

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2013r.

sprawy A. B. (1)

oskarżonego z art. 288 § 4 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora, oskarżonego i obrońców oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmie

z dnia 26 października 2012 r. sygn. akt II K 168/09

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę A. B. (1) przekazuje Sądowi Rejonowemu w Chełmie do ponownego rozpoznania.

XI Ka 357/13

UZASADNIENIE

A. B. (1) oskarżony został o to, że

I. w okresie od grudnia 2000 roku do 3 stycznia 2002 roku, w M.i A.pow. (...), woj. (...), jako Nadleśniczy Nadleśnictwa (...), w związku pełnieniem funkcji publicznej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uzależnił wykonanie czynności służbowej polegającej na zawarciu przez Nadleśnictwo umów z firmą (...) należąca do J. M. na wykonywanie prac leśnych, od obietnicy otrzymania korzyści majątkowej, w ten sposób, że:

1. w dniu 2 stycznia 2001 roku, uzależnił zawarcie umowy Nr (...) na wykonywanie w 2001 roku prac leśnych w Leśnictwach D., J. L. przez firmę (...), od obietnicy otrzymania korzyści majątkowej w postaci 2 procent od zysków firmy, po czym w okresie do grudnia 2001 roku - dokładnych dat nie ustalono, w siedzibie Nadleśnictwa przyjął od w/w około 4-5 razy pieniądze w kwotach od 500 do 1.500 złotych, łącznie niemniej niż 4.000 złotych oraz zażądał nieodpłatnego wykonania przez jego firmę robót pod zalesienie na działce w A., wartości nie mniejszej niż 1.000 złotych;

2. w dniu 3 stycznia 2002 roku, uzależnił zawarcie umowy Nr (...) na wykonanie prac leśnych w Leśnictwach G., D., J. i L. przez firmę (...), od obietnicy otrzymania korzyści majątkowej w postaci 2 procent od zysków firmy, po czym umowę taką, mając na uwadze przewidywaną korzyść majątkową zawarł na okres 5 lat, przyjmując w jej treści wyższe

stawki za wykonywanie prac leśnych, niż przyjmowane były w tego rodzaju umowach z innymi firmami, z którymi umowy zawierane były tylko na 1 rok tj. o przestępstwo z art. 228 § 4 k.k. w zw. z art. 12 k. k.;

II. na przełomie 2003/ 2004 roku - dokładnej daty nie ustalono, w K. pow. (...), woj. (...), jako Podleśniczy Nadleśnictwa C., w związku z pełnieniem funkcji publicznej, żądał od J. M. pieniędzy w kwocie 5.000 złotych, jako zaległego rozliczenia za zawarcie umowy opisanej j.w. w zarzucie I pkt. 2 tj. o przestępstwo z art. 228 § 4 k.k..

III. w dniu 5 stycznia 2006 roku, w A. pow. (...), woj. (...), jako Inżynier Nadzoru Nadleśnictwa C., w związku z pełnieniem funkcji publicznej, nawiązując do zawarcia umowy opisanej j.w. w zarzucie I pkt. 2, żądał od J. M., właściciela firmy (...), korzyści majątkowej w postaci nieodpłatnego wykonania przez firmę w/w orki na działce w A. wartości nie mniejszej niż 400zł, a następnie po jej wykonaniu nakłonił go, w celu użycia za autentyczną, do wystawienia faktury VAT nr (...) na żonę I. B., stwierdzającej płatność za tę usługę w gotówce w kwocie 185,40 zł., co w efekcie nie miało miejsca tj. o przestępstwo z art. 228 § 4 k.k. w zb. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

IV. w okresie maj - sierpień 2007 roku, w K. pow. (...), woj. (...), jako Zastępca Nadleśniczego Nadleśnictwa C., w związku z pełnieniem funkcji publicznej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, żądał od J. M. korzyści majątkowej oraz obietnicy jej otrzymania, w ten sposób, że:

1. w okresie maj - sierpień, dokładnej daty nie ustalono, żądał pieniędzy w kwocie 5.000 złotych, jako dopłaty do rozliczenia z tytułu zawartej umowy, opisanej j.w. w zarzucie I pkt. 2;

2. w sierpniu - dokładnej daty nie ustalono, uzależnił wykonywanie czynności służbowej, polegającej na dalszym zleceniu prac leśnych przez Nadleśnictwo firmie (...) od obietnicy otrzymania korzyści majątkowej w postaci 2 procent od obrotów firmy tj. o przestępstwo z art. 228 § 4 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

V. w okresie od 18 lutego do listopada 2008 roku, w B. oraz na terenie Nadleśnictwa C. - bliżej miejsca i dat nie ustalono, pow. (...), woj. (...), jako Zastępca Nadleśniczego Nadleśnictwa C., w związku z pełnieniem funkcji publicznej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, żądał od J. M. korzyści majątkowej oraz obietnicy jej otrzymania, w ten sposób, że:

1. w dniu 18 lutego w B., sprawując funkcję przewodniczącego Komisji Przetargowej powołanej przez Nadleśnictwo, żądał od w/w obietnicy otrzymania korzyści majątkowej w postaci 2 procent od zysków firmy (...), w zamian za doprowadzenie do wygrania przez jego firmę przetargu na wykonanie prac leśnych w 2009 roku, co nie było możliwe bez naruszenia przepisów prawa normujących zasady prowadzenia przetargów;

2. w okresie marzec - czerwiec, na terenie Nadleśnictwa C., nawiązując do umowy opisanej w zarzucie I pkt 2 j.w. żądał od J. M. pieniędzy w kwocie 5.000 złotych;

3. w listopadzie, na terenie Nadleśnictwa C., sprawując przewodniczącego Komisji Przetargowej, żądał od J. M. pieniędzy w kwocie 20.000zł, a następnie obietnicy ich otrzymania, w zamian za doprowadzenie do wygrania przez jego firmę (...) przetargu na wykonywanie prac leśnych w 2009 roku, co nie było możliwe bez naruszenia przepisów prawa normujących zasady prowadzenia przetargów, tj. o przestępstwa z art. 228 § 3 k.k. i art. 228 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

VI. w listopadzie 2008 roku - bliższej daty nie ustalono, w C., woj. (...) jako funkcjonariusz publiczny, pełniąc funkcję Zastępcy Nadleśniczego Nadleśnictwa C. oraz przewodniczącego Komisji Przetargowej, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przekroczył swoje uprawnienia i ujawnił przystępującemu do przetargu wykonawcy J. B., nie podane w ogłoszeniu o przetargu stawki wartości zamówienia, przez co działał na szkodę interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 231 §2 k. k.

Sąd Rejonowy w Chełmie wyrokiem z dnia 26 października 2012 r. oskarżonego A. B. (1) uznał za winnego tego, że w okresie bliżej nieustalonym roku 2000 do dnia 3 stycznia 2002 roku, działając w krótkich odstępach czasu, w podobny

sposób, jako Nadleśniczy Nadleśnictwa S., w związku pełnieniem funkcji publicznej uzależnił wykonanie czynności służbowej polegającej na zawarciu przez Nadleśnictwo umów na wykonywanie prac leśnych z firmą (...) należącą do J. M. od obietnicy otrzymania korzyści majątkowej, w tym:

- w dniu bliżej nieokreślonym 2000 roku do dnia 2 stycznia 2001 roku, w miejscu bliżej nieustalonym pow. (...), woj. (...), uzależnił zawarcie umowy Nr (...) na wykonywanie w 2001 roku prac leśnych w leśnictwach D., J. i L. od obietnicy otrzymania korzyści majątkowej w wysokości 2 % zysków firmy, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 228 § 4 k.k.;

-w dniu bliżej nieustalonym roku 2001 do dnia 3 stycznia 2002 roku, w miejscu bliżej nieustalonym pow. (...), woj. (...), uzależnił zawarcie umowy Nr (...) na wykonanie prac leśnych w leśnictwach: G., D., J. i L. od obietnicy otrzymania korzyści majątkowej w postaci 2 % od zysków firmy, poczym umowę taką, mając na uwadze przewidywaną korzyść majątkową zawarł na okres 5 lat, przyjmując w jej treści wyższe stawki za wykonywanie prac leśnych, niż przyjmowane były w tego rodzaju umowach z innymi firmami, z którymi umowy zawierane były tylko na 1 rok, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 228 § 4 k.k.

-za to na podstawie art. 228 § 4 k.k. w zw. art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 80,- (osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 30, - (trzydziestu) złotych;

III. Na podstawie art. 41 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych w administracji publicznej na okres 2 (dwóch) lat;

IV. oskarżonego A. B. (1) uznał za winnego tego, że w okresie bliżej nieustalonym od połowy 2007 roku do listopada 2008 roku działając w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, jako zastępca Nadleśniczego Nadleśnictwa C., w związku pełnieniem funkcji publicznej uzależnił wykonanie czynności służbowej polegającej na zawarciu przez Nadleśnictwo umów na wykonywanie prac leśnych z firmą (...) należącą do J. M. od obietnicy otrzymania korzyści majątkowej, w tym:

-w drugiej połowie roku 2007, w miejscu bliżej nieustalonym pow. (...), woj. (...) uzależnił wykonanie czynności służbowej polegającej na zawarciu przez Nadleśnictwo umowy na wykonywanie prac leśnych z firmą (...) należącą do J. M. od obietnicy otrzymania korzyści majątkowej w wysokości 2 % obrotów firmy, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 228 § 4 k.k.;

-w okresie od stycznia do marca 2008 roku, w miejscu bliżej nieustalonym pow. (...), woj. (...) uzależnił wykonanie czynności służbowej polegającej na zawarciu przez Nadleśnictwo umowy na wykonywanie prac leśnych z firmą (...) należącą do J. M. od obietnicy otrzymania korzyści majątkowej w wysokości 20.000,- złotych, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 228 § 4 k.k.;

- w miesiącu listopadzie 2008 roku, w miejscu bliżej nieustalonym pow. (...), woj. (...) żądał od J. M. uzależniając od tego wykonanie czynności służbowej polegającej na zawarciu przez Nadleśnictwo umowy na wykonywanie prac leśnych z firmą (...) korzyści majątkowej w wysokości 20.000,- złotych, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 228 § 4 k.k.;

-za to na podstawie art. 228 § 4 k.k. w zw. art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

V. Na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 100,- (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 30, - (trzydziestu) złotych;

VI. Na podstawie art. 41 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych w administracji publicznej na okres 2 (dwóch) lat;

VII. Oskarżonego A. B. (1) uznał za winnego tego, że w okresie bliżej nieustalonym od dnia 2 stycznia 2001 roku do dnia 3 stycznia 2002 roku, w miejscach nieustalonych oraz A., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w związku pełnieniem funkcji publicznej przyjął od J. M. korzyść majątkową to jest: 4-5 krotnie pieniądze w kwotach od 500,- do 1.500,- złotych, łącznie nie mniej niż 4.000,- złotych oraz nieodpłatnie wykonane przez firmę (...) prace pod zalesienie na działce w A., wartości nie mniejszej niż 1.000,- złotych, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 228 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. Na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 60,- (sześćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 30,- (trzydziestu) złotych;

IX. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w wysokości 5000,- (pięciu tysięcy) złotych;

X. Na podstawie art. 41 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych w administracji publicznej na okres 2 (dwóch) lat;

XI. Oskarżonego A. B. (1) uznał za winnego tego, że w okresie bliżej nieustalonym w latach 2002 -2003 w K., w związku pełnieniem funkcji publicznej przyjął od J. M. korzyść majątkową w kwocie 5000,- złotych to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 228 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

XII. Na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 60,- (sześćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 30,- (trzydziestu) złotych;

XIII. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa wartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w wysokości 5000,- (pięciu tysięcy) złotych;

XIV. Na podstawie art. 41 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych w administracji publicznej na okres 2 (dwóch) lat;

XV. Oskarżonego A. B. (1) uznał za winnego tego, że w okresie bliżej nieustalonym od 5 stycznia 2006 roku do 2007 roku - dokładnych dat nie ustalono, w miejscach nieustalonych w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w związku pełnieniem funkcji publicznej przyjął od J. M. korzyści majątkowe to jest: nieodpłatnie wykonane przez firmę (...) prace na działce w A., wartości niemniejszej niż 300,- złotych oraz pieniądze w kwocie 5000,- złotych to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 228 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

XVI. Na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 60,- (sześćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 30,- (trzydziestu) złotych;

XVII. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w wysokości 5300,- (pięciu tysięcy trzystu) złotych

XVIII. Na podstawie art. 41 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych w administracji publicznej na okres 2 (dwóch) lat;

XIX. Oskarżonego A. B. (1) uznał za winnego tego, że w dniu 5 stycznia 2006 roku, w A. pow. (...), woj. (...), nakłonił J. M., w celu użycia za autentyczną, do wystawienia faktury VAT nr (...) na dane I. B., stwierdzającej płatność za tę usługę w gotówce w kwocie 185,40 zł., co w efekcie nie miało miejsca, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XX. Oskarżonego A. B. (1) uznał za winnego dokonania czynu zarzucanego mu w pkt VI wyczerpującym dyspozycję art. 231 §2 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

XXI. Na podstawie art 41 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych w administracji publicznej na okres 1 (jednego) roku,

XXII. Na podstawie art. 91 § 2 k.k. wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny połączył i jako kary łączne wymierzył karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności; karę grzywny w ilości 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 30 (trzydziestu) złotych;

XXIII. Na podstawie art. 90 § 2 k.k. połączył orzeczone środki karne i orzekł wobec oskarżonego zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych w administracji publicznej na okres 4 (czterech) lat;

XIV. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył, skarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2 marca 2009 roku do dnia 23 listopad2009 roku, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

XXV. Zasądził od oskarżonego A. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1480,- (jednego tysiąca czterystu osiemdziesięciu)złotych tytułem opłaty oraz kwotę 15.000,- (piętnastu tysięcy)złotych tytułem zwrotu części wydatków pozostałymi obciążył Skarb Państwa.

Od wyroku tego apelacje złożyli: oskarżony, obrońcy oskarżonego i prokurator

Obrońcy oskarżonego zaskarżając rozstrzygnięcie w całości zarzucili orzeczeniu:

1. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 kpk, art. 193 § 1 kpk w zw. z art. 201 kpk, art. 393 § 3 kpk, art. 410 kpk i art. 424 § 1 i 2 kpk, polegającą na ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób dowolny, wybiórczy, niezgodny z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, z pominięciem oceny istotnych dla sprawy części zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonego, przyznaniu wiarygodności zeznaniom kluczowego dla sprawy świadka pomimo nienależytego wyjaśnienia istotnych sprzeczności w jego zeznaniach, wykorzystaniu do rekonstrukcji stanu faktycznego niniejszej sprawy nagrań rozmów pomiędzy A. B. (1), a J. M., które to nagrania stanowiły dowód stworzony dla celów postępowania karnego, a w jego treść dokonywano ingerencji, uznaniu za wiarygodną opinię biegłego z zakresu fonoskopii, podczas gdy opinia ta jest niejasna i nie kategorierna, nieodniesieniu się w uzasadnieniu wyroku do wszystkich istotnych elementów podstawy prawnej wyroku, które to błędy miały wpływ na treść orzeczenia przez poczynienie błędnych ustaleń faktycznych co do sprawstwa oskarżonego oraz na wadliwą treść i konstrukcję uzasadnienia, uniemożliwiając pełną kontrolę zaskarżonego wyroku, a w szczególności obrazę tych przepisów, polegającą na:

- nie wyjaśnieniu sprzeczności w zeznaniach kluczowego dla sprawy świadka, tj. J. M. oraz sprzeczności zachodzących między tym dowodem a zeznaniami innych świadków, w tym m.in. W. O. i P. W., przede wszystkim co do daty zakupu dyktafonu, który był wykorzystywany przez świadka do nagrania rozmów z A. B. (1) oraz terminów spotkań z oskarżonym i dokonania tych nagrań, co do czasu poinformowania P. W. i W. O. o rzekomym procederze korupcyjnym, co do faktu ingerencji J. M. w treść nagrania, co do sposobu wyliczenia rzekomo przekazanych oskarżonemu pieniędzy, dat ich przekazania oraz samej wielkości tych kwot, co do wysokości zysku J. M. wynikającego z umów zawartych z Nadleśnictwem S. oraz co do czasu wykonania prac na działce oskarżonego w A.,

- błędnej ocenie wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadków Z. S. i K. W. oraz nienależytym i niewystarczającym uzasadnieniu odmówienia im przymiotu wiarygodności, podczas gdy dowody te, wbrew twierdzeniom zawartym w części motywacyjnej zaskarżonego wyroku, są spójne, logiczne i wzajemnie ze sobą zgodne, jak również niesprzeczne z pozostałymi zeznaniami świadków (za wyjątkiem zeznań J. M.), którzy jednoznacznie stwierdzili, iż o rzekomych przestępstwach korupcyjnych dowiedzieli się wyłącznie z zeznań J. M.,

- braku należytej oceny dowodów w postaci stenogramów nagrań rozmów pomiędzy A. B. (1) a J. M. oraz opinii biegłego z zakresu fonoskopii, pomimo uznania tych dowodów za wiarygodne i rekonstrukcji w oparciu o nie stanu faktycznego niniejszej sprawy,
- obdarzeniu walorem wiarygodności dowodu w postaci nagrania rozmów A. B. (1) i J. M., pomimo dokonania ingerencji w ich treść oraz pomimo tego, iż dowód ten był przeznaczony dla celów postępowania karnego braku ustalenia w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody zakresu kompetencji A. B. (1) pełniącego funkcję Nadleśniczego Nadleśnictwa S. a następnie Zastępcy Nadleśniczego Nadleśnictwa C. oraz zakresu kompetencji komisji przetargowych powoływanych do realizacji poszczególnych przetargów, a w konsekwencji braku ustalenia nie tylko rzeczywistego wpływu A. B. (1) na przebieg poszczególnych przetargów, ale również, jakichkolwiek możliwości potencjalnego wpływu oskarżonego na ich przebieg,

- braku ustalenia zarówno w wyroku, jak i w jego uzasadnieniu ekwiwalentu rzekomo otrzymanych przez A. B. (1) korzyści majątkowych (innymi słowy celu w postaci czynności służbowej, dla którego J. M. rzekomo przekazał pieniądze), co powoduje brak ustalenia znamienia w postaci związku przyczynowego pomiędzy faktem rzekomego otrzymania przez oskarżonego pieniędzy, a celem ich przekazania przez J. M.,

- błędnej ocenie dowodów postaci wyjaśnień A. B. (1) i zeznań świadka J. B. co do faktu przekazania ww. świadkowi przez oskarżonego stawek wartości zamówienia, podczas gdy prawidłowa ocena tych dowodów wskazuje, iż oskarżony poinformował J. B. jedynie o przykładowych stawkach jednostkowych, które nie były objęte tajemnicą i nie zostały wykorzystane podczas procedury przetargowej, co miało wpływ na ocenę zachowania się oskarżonego w kontekście znamion przestępstwa z art. 231 § 2 kk.

2. mającą wpływ mającą wpływ na treść wyroku obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 228 § 4 kk (w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2003 roku zmienionego ustawą o zmianie ustawy -Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw z dnia 13 czerwca 2003 r., Dz. U. Nr 111, póź. 1061) w zw. z art. 4 § 1 kk, polegającą na skazaniu oskarżonego za czyny opisane w punkcie I wyroku, podczas gdy w czasie ich dokonania obowiązywała ustawa, która nie penalizowała zachowań polegających na uzależnieniu dokonania czynności służbowej, w związku z pełnieniem funkcji publicznej, od **obietnicy** otrzymania korzyści majątkowej,

3. obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 228 § 4 kk, polegającą na skazaniu oskarżonego za czyny określone w pkt I i XI zaskarżonego wyroku, w sytuacji gdy czyny te nie podlegają penalizacji z uwagi na obowiązywanie zasady pozornego zbiegu przestępstw,

4. obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 271 § 1 kk, polegającą na skazaniu oskarżonego za przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 1 kk, podczas gdy właściwa interpretacja przepisu art. 271 § 1 kk nie pozwala na dokonanie subsumcji ustalonego stanu faktycznego pod przywołany przepis prawny.

5. rażąco niewspółmierność kary, polegającą na wymierzeniu oskarżonemu kary łącznej w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności, podczas gdy prawidłowa analiza okoliczności obciążających i łagodzących wskazuje, iż oskarżony powinien zostać skazany na karę łączną pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Wskazując na powyższe zarzuty wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Chełmie do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Oskarżony A. B. (1)zaskarżył powyższy wyrok całości. Wyrokowi temu zarzucił:

- błędną ocenę dowodów polegającą na uznaniu oskarżonego za winnego przy braku przedstawienia dowodów świadczących jednoznacznie o winie oskarżonego, oraz wyroku orzeczenia jedynie na części materiału dowodowego, przede wszystkim przyznaniu wiarygodności zeznaniom J. M. pomimo niewyjaśnienia sprzeczności istniejących w

jego zeznaniach, jego interesu w pomówieniu osoby oskarżonego, bez uwzględnienia dowodów świadczących na korzyść oskarżonego, jak i błędną ocenę moich wyjaśnień oraz wyjaśnień świadków Z. S. i K. W., którzy potwierdzili w sposób całkowicie wiarygodny przedstawiony przez oskarżonego przebieg zdarzenia.

Podnosząc powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania zarzucanych mu czynów.

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonego A. B. (1) w części dotyczącej orzeczenia o winie w zakresie czynów opisanych w punktach I i IV wyroku. Wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisu prawa materialnego, mianowicie art. 228§4 kk polegającą na wymierzeniu oskarżonemu na podstawie art. 228 § 4 kk w zw. z art. 91 § 1 kk kary 2 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwa opisane w punkcie IV wyroku, podczas gdy dolna granica ustawowego zagrożenia wynosi rok;

2. obrazę przepisu prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia w zakresie przestępstw opisanych w pkt I i IV wyroku, mianowicie art. 413 §2 pkt 1 kpk poprzez zastosowanie opisu przestępstw nie odpowiadającego przyjętej kwalifikacji prawnej.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

1. dokonanie modyfikacji w opisie przestępstw objętych punktem I wyroku poprzez uznanie oskarżonego A. B. (1) za winnego tego, że:

- w dniu bliżej nieustalonym 2000 roku do dnia 2 stycznia 2001 roku. w miejscu bliżej nieustalonym pow. (...), woj. (...), jako Nadleśniczy Nadleśnictwa S., w związku z pełnieniem funkcji publicznej, uzależnił zawarcie umowy Nr (...) na wykonywanie w 2001 roku przez firmę (...) J. M. prac leśnych w leśnictwach D., J. i L. od obietnicy otrzymania korzyści majątkowej w wysokości 2% zysków firmy, to jest przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 228 § 4 kk;
- w dniu bliżej nieustalonym roku 2001 do dnia 3 stycznia 2002 roku, w miejscu bliżej nieustalonym pow. (...), woj. (...), uzależnił zawarcie umowy Nr (...) na wykonanie przez firmę (...) J. M. prac leśnych w leśnictwach: G., D., J. i L. od obietnicy otrzymania korzyści majątkowej w postaci 2% od zysków firmy, po czym umowę taką, mając na uwadze przewidywaną korzyść majątkową zawarł na okres 5 lat, przyjmując w jej treści wyższe stawki za wykonywanie prac leśnych, niż przyjmowane były w tego rodzaju umowach z innymi firmami, z którymi umowy zawierane były tylko na rok, to jest przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 228 § 4 kk

2. dokonanie modyfikacji w opisie czynów objętych punktem IV wyroku poprzez uznanie oskarżonego A. B. (1) za winnego tego, że:

- w drugiej połowie roku 2007. w miejscu bliżej nieustalonym pow. (...), woj. (...) jako zastępca Nadleśniczego Nadleśnictwa C., w związku z pełnieniem funkcji publicznej uzależnił wykonanie czynności służbowej polegającej na zawarciu przez Nadleśnictwo umowy na wykonywanie prac leśnych z firmą (...) należącą do J. M. od obietnicy otrzymania korzyści majątkowej w wysokości 2 % obrotów firmy, to jest przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 228§4 kk;

- w okresie od stycznia do marca 2008 roku, w miejscu bliżej nieustalonym pow. (...), woj. (...) jako zastępca Nadleśniczego Nadleśnictwa C., w związku z pełnieniem funkcji publicznej uzależnił wykonanie czynności służbowej polegającej na zawarciu przez Nadleśnictwo umowy na wykonywanie prac leśnych z firmą (...) należącą do J. M. od obietnicy otrzymania korzyści majątkowej w wysokości 20.000 złotych, to jest przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 228 § 4 kk;

- w listopadzie 2008 roku, w miejscu bliżej nieustalonym pow. (...), woj. (...) jako zastępca Nadleśniczego Nadleśnictwa C., w związku z pełnieniem funkcji publicznej żądał od J. M.. uzależniając od tego wykonanie czynności

służbowej polegającej na zawarciu przez Nadleśnictwo umowy na wykonywanie prac leśnych z firmą (...), korzyści majątkowej w wysokości 20.000 złotych, to jest przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 228 § 4 kk;

3. wymierzenie oskarżonemu A. B. (1) za przestępstwa opisane w pkt IV wyroku kary roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje;

Apelacja obrońców oskarżonego zasługuje na uwzględnienie, o ile domaga się uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Nie można nie przyznać racji skarżącym w zakresie w jakim podnoszą, że Sąd pierwszej instancji dopuścił się obrazy art. art. 7, 410 i 424 § 1 k.p.k. W uzasadnieniu wyroku, zgodnie z wymogami art. 424 § 1 k.p.k., winny znaleźć się wszystkie motywy, jakimi kierował się sąd orzekający wydając wyrok, aby możliwe było dokonanie jego kontroli przez sąd odwoławczy. Niezbędne jest zaprezentowanie w sposób uporządkowany, co sąd uznał za udowodnione, jak ocenił poszczególne dowody i dlaczego oparł się na jednych, odrzucając inne, a nadto wyjaśnienie podstawy prawnej swojego rozstrzygnięcia. W myśl, wspomnianego przepisu, obowiązkiem sądu jest przedstawienie całego toku rozumowania, który doprowadził go do wysnucia określonych wniosków, w tym odnośnie dokonanej subsumcji.

Uzasadnienie zaskarżonego wyroku niestety nie spełnia wymogów wskazanego przepisu. Ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia zaprezentowane w części motywacyjnej wyroku de facto stanowią jedynie powtórzenie opisu czynów przypisanych oskarżonemu w sentencji wyroku. (vide pierwsze pięć stron uzasadnienia k.3381-3383 akt). Zaprezentowanie tak lakonicznych ustaleń faktycznych, nie pozwala na dokonanie prawidłowej oceny prawnej zachowania oskarżonego. Fakty i wnioski wypływające ze zgromadzonego materiału dowodowego tymczasem pozwalały na dokonanie zdecydowanie bardziej szczegółowych ustaleń odnośnie zachowania oskarżonego oraz głównego świadka oskarżenia J. M., tym samym właściwego wyjaśnienia podstawy faktycznej zapadłego rozstrzygnięcia.

Podobnie rzecz się ma z oceną materiału dowodowego, a w szczególności zeznań świadka J. M. tj. dowodu najistotniejszego dla osądu niniejszej sprawy. Sąd Rejonowy stwierdził w części motywacyjnej wyroku, że świadek ten złożył zeznania w przeważającej mierze zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Teza ta jest w oczywisty sposób dotknięta błędem logicznym bowiem to na podstawie tego dowodu Sąd orzekający w głównej mierze poczynił ustalenia faktyczne. Zatem, według Sądu Rejonowego zeznania świadka, o którym mowa są zgodne same ze sobą (?!). Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wynika aby Sąd pierwszej instancji dowód z zeznań tego świadka poddał dogłębnej analizie. Nie wykazał konkretnych nieścisłości, czy nawet sprzeczności zachodzących w jego zeznaniach, a także rozbieżności z twierdzeniami innych świadków. Nie wyjaśnił w sposób właściwy przyczyn tego stanu rzeczy a dostrzegł jedynie „pewne nieznaczne nieścisłości” pojawiające się w jego zeznaniach, które arbitralnie ocenił jako następstwo upływu czasu i emocjonalnego nastawienia świadka do opisywanych zdarzeń.

Wykazane mankamenty dyskwalifikują dokonaną ocenę zeznań najistotniejszego dla osądu sprawy świadka. Nie wykluczone, że końcowe stanowisko Sądu orzekającego odnośnie wiarygodności tego świadka, może okazać się słuszne, rzecz jednak w tym, że proces myślowy zaprezentowany w motywacji wyroku prowadzący do takiego stanowiska nie jest pełny i jasny, a nadto dotknięty jest błędami natury logicznej i faktycznej.

Wyjaśniając podstawę prawną wydanego rozstrzygnięcia Sąd pierwszej instancji skupił się w główne mierze na dywagacjach teoretycznych dotyczących poszczególnych znamion, co sprowadzało się do przepisania tez z komentarzy odnoszących się do przestępstw według przyjętej kwalifikacji a nie na ustalonych zachowaniach oskarżonego, w realiach rozpoznawanej sprawy. Sąd Rejonowy zdyskredytował pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w zacytowanych orzeczeniach, według którego, jeżeli sprawca przyjmie najpierw obietnice korzyści majątkowej, a potem obiecaną korzyść, to przestępstwo jest dokonane w momencie przyjęcia korzyści, a nie jej obietnicy. Swoje stanowisko, w tym zakresie, Sąd orzekający uzasadnił, w odniesieniu do wszystkich zachowań oskarżonego, jednym stwierdzeniem, a mianowicie, znacznym okresem, jaki upłynął od momentu kierowania żądań do ich realizacji. Stanowisko to, z uwagi

na brak jego właściwego umotywowania, jest niezrozumiałe, zaś jego konsekwencją było tak samo niezrozumiałe przypisanie oskarżonemu przestępstw w ramach zbiegu realnego, a nie pomijalnego.

Stwierdzone uchybienia dyskwalifikują zapadłe rozstrzygnięcie i muszą skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. W zaistniałej sytuacji ustosunkowanie się do pozostałych apelacji byłoby przedwczesne. Wystarczy jak podniesione w nich zarzuty i twierdzenia będzie miał w polu widzenia Sąd ponownie rozpoznający sprawę.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy od nowa przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie niezbędnym dla prawidłowego wyrokowania. Odbierze od oskarżonego wyjaśnienia, o ile nie skorzysta on z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Przesłucha świadków na wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, szczególnie wnikliwie J. M. odnośnie bezpośrednich przyczyn, dla których wręczał oskarżonemu poszczególne korzyści majątkowe, powodów zaprzestania ich przekazywania oraz motywów powiadomienia o tym organów wymiaru sprawiedliwości. Zgromadzony materiał dowodowy Sąd orzekający oceni we wzajemnym powiązaniu, uwzględniając wymogi art. 5 i 7 k.p.k. Dokona rekonstrukcji zdarzeń będących przedmiotem osądu. Uznane za udowodnione zachowania oskarżonego właściwie oceni pod względem prawnym, co przy uznaniu realizacji znamion czynów zabronionych znajdzie swoje odzwierciedlenie w ich prawidłowym opisie i kwalifikacji prawnej, mając przy tym w polu widzenia stanowisko Sądu Najwyższego, o którym była mowa.. Dokona oceny stopnia szkodliwości społecznej każdego z czynów oraz stopnia zawinienia A. B. (1) i na tej podstawie wyda rozstrzygnięcie w sprawie, pamiętając o zakazie **reformationis in peius** . Swoje stanowisko, w razie potrzeby uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 § 1 k.p.k.

Mając na względzie zaprezentowaną motywację Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.